

WALPO

MUUTOS

HALUATKO ANSAITA RAHAA OPIKELUJESI OHELLA?

LIITY LEGIOONAAN!

Kysy lisätietoja.

TOIMISTO. TALOUS. PALVELU. IT. VARASTO. TEOLLISUUS. > WWW.LEGIOONA.COM

LEGIOONA

JATKUVAAAN SATUNNAISEEN TARPEeseen.

LEGIOONA OY, Rehtorinpellonkatu 4 B, 20500 Turku,
Puh. (02) 2333 378 Fax (02) 2337 303

Ti-koti-ko!

Oma koti on mitä parhain syy
juhlaan. Muista siis järjestää
kunnon tupaantuliaiset, mutta hanki
sitä ennen kotisi osoitteesta
www.tys.fi.

TURUN YLIOPPILASKYLÄSÄÄTIÖ

Asuntoja opiskelijoille. Edullisia kesäkoteja kaikille.

Politiikan tutkimuksen klubi ry:n si-
toutumaton äänenkannattaja WALPO

Päätoimittaja
Samuli Maxenius
(smaxe@utu.fi)

Toimittajat
Leila Uotila
Olli Turtiainen
Timo Miiluniemi
Ida Sinisalo
Mikko Lappalainen
Jari Mäkinen
Henrik Manner
Jussi Lammassaari
Mikael Marisa
Lauri Lahoniitty

Kuvaajat ja piirtäjät
Leila Uotila
Timo Miiluniemi
Hanna Roininen
Samuli Maxenius
Erkka Henttonen

Kannen kuva
Niko Vähäsarja

Taitto
Samuli Maxenius

Ilmoitusmyynti
Joni Kajander
(jkaja@utu.fi)
Jussi Lammassaari
(jolamm@utu.fi)
Mikael Marisa
(mjgmar@utu.fi)

Julkaisija:
Turun yliopiston Politiikan
tutkimuksen klubi ry
(P-klubi)
Rehtorinpellonkatu 4A, 2.kerros
20500 Turku
www.p-klubi.fi

Levikki
90

Painopaikka
Uniprint, Turku

WALPO 2/09 MUUTOS

4 Pääkirjoitus
Samuli Maxenius

5 Perinteistä
Lauri Lahoniitty

6 Kunnollinen kuntamuutos
Jussi Lammassaari

9 Vain muutaman marsun tähden
Mikko Lappalainen

10 Nyt tulee Turpoon- keskustelupaneeli
Jari Mäkinen

12 TYYn edustajistovaalit
Henrik Manner

16 Nuori akateeminen aina valmiina!
Ida Sinisalo

18 Aurinkoa, jalkapalloa, keikkoja ja muutama kurssi
Timo Miiluniemi

20 Alumnitoiminta on löydetty!
Leila Uotila

22 EU ja Venäjä - Avioliitossa vai kylmässä sodassa?
Olli Turtiainen

24 Lamaantuma - uusi alku
Mikael Marisa

PÄÄKIRJOITUS

MUUTOSTA ILMASSA

Vuosi 2009 on edennyt tähän mennessä muutoksen merkeissä. Maailmalla vellova taluskriisi ja Yhdysvaltain uusi presidentti Barack Obaman ovat muuttaneet tilannetta uuteen, ehkä vielä tuntemattomaan suuntaan. Täällä Suomessa merkittävin muutos näin opiskelijan näkökulmasta on varmasti yliopistouudistus ja tällä hetkellä valmistelussa oleva opintotuen uudistaminen. Lisäksi itse P-klubi on ollut tämän vuoden muutoksen kourissa toiminnan laajentamisen myötä mm. valmennuskurssilajennuksen myötä.

Taluskriisin vaikutukset näkyvät maailmalla jo selkeästi, mutta sen vaikutuksen pituus maailmantalouteen on edelleen kysymysmerkki. Yhdysvaltain asuntolainamarkkinoiden liian lepsusti jakamasta velkarahasta liikkeelle lähtenyt kriisi herättääkin nyt kysymyksiä nykyisen järjestelmän kontrolloitavuudesta. Mikä on nykymuotoisen maailmantalousjärjestelmän tulevaisuus? Muuttuuko se takaisin enemmän valtioiden kontrolloimaksi, sillä jopa itse Yhdysvallat, land of the free, on luvannut tiukentaa rahoitusmarkkinoiden toimintaa.

Barack Obama on muutenkin luonut Yhdysvalloille uutta suuntaa sen politiikassa muutoksen voimin. Obaman vaalikampanjassa merkittävimpiin rooliin nousi sana ”change”, jota Obama lupasi lähes kaikille osa-alueille verrattuna edeltäjänsä George W. Bushin politiikkaan. Nyt vajaa puolivuotta maailman vahvinta valtiota hallinneena presidentti Obama on tehnyt positiivisia muutoksia mm. Irakin ja Afganistanin kysymyksissä, sekä

Guantanamo Bayn vankilan sulkemisessa. Nähtäväksi jää kuitenkin muuttaako Obama niin radikaalisti Yhdysvaltain politiikkaa, kuin miehen puheet ja media ovat antaneet ymmärtää?

Yliopistomaailmaa ravisteleva yliopistouudistus on todennäköisesti menossa läpi eduskunnan käsittelystä, muuttaen yliopistojen asemaa radikaalisti. Opiskelijan kannalta myös toinen merkittävä lakimuutos on nyt valmistelussa, sillä muutosta opintotukijärjestelmään ollaan tekemässä hallituksen toimesta. Wallinin johtama ryhmä suunnittelee tekevänsä uudesta mallista sellaisen, joka kannustaa opiskelijat täyspäiväiseen opiskeluun töiden teon sijaan opiskeluiden ohessa. Opiskelijajärjestöt taas pelkäävät opintotuen liikkuvan takaisin lainapainotteiseen malliin. Uskooko hallitus todella lainarahan rohkaisevan opiskelijat lopettamaan työnteon vai millaisen ehdotuksen Walliin tuo pöydälle?

Elämmekö me siis oikeasti merkittävien muutosten aikaa vai tuntuuko se vain meistä siltä? Asioita merkitystä voidaan tietysti vasta jälkikäteen puntaroida, mutta tärkeintä on että itse välitämme aikamme tapahtumista ja pysymme muutoksen hermolla.

-Samuli

PUHEENJOHTAJA

PERINTEISTÄ

Vappu, tuo opiskelijavuoden kohokohta ja ponnauslauta kesän mittaiseen krapulaan, on jo ovella. P-klubin vappu on tietysti täynnä mahtavia tapahtumia. Suurelta osin vanhoja perinteisiä, mutta joukkoon mahtuu myös ainakin pari uutta. Ideologinen keskustelu vanhojen kunnioittamisen ja niiden uudistamisen välillä on käynyt kuumana, eikä täysin ilman tienposkeen heivattuja raatoja.

P-klubi on perinnerikas järjestö. Tapahtumien kirjo on laaja, mutta samalla kalentereista löytyvät merkinnät näyttävät lähes vuodesta toiseen samoilta. Voittavaa formaattia on suorastaan rikollista lähteä muuttamaan, mutta missä vaiheessa perinteestä muodostuu rasite? Mikä tekee jostakin tapahtumasta niin jyrkän instituution, että se stagnaattisuudessaan on oikeastaan pelkkä riippakivi muuten niin dynaamisessa ja energisessä ainejärjestössä? Entä johtaako jonkin toiminnan poistaminen automaattisesti regressioon vai mahdollistaako se kenties resursien tarkemman ja paremman allokaation? Voidaanko ensi vuonna jo sanoa, että ”perinteisesti P-klubi on järjestänyt baaribileet Ulkiksen kanssa”?

Sivistyssanakirjan avulla saatoinkin vihdoin laittaa nämä itseäni askarruttavat pohdinnat paperille.

Joka vuosi P-klubiin tulee noin 50 uutta opiskelijaa ja joka vuosi klubin toimintaa ohjaava hallitus muuttaa kokoonpanoaan. Uudet hallituslaiset haluavat varmasti tehdä järjestämistään tapahtumista itsensä näköiset, mutta samalla jokaiselle uudelle opiskelijalle halutaan tarjota ne samat mahdollisuudet ja ne samat tapahtumat, joihin itse niin rakastui ensimmäisenä vuotenaan yliopistossa. Samal-

la ”vanhoista” varmasti tuntuu hyvältä vilkaista vielä kerran takapeiliin gradu jo sidottuna ja huomata, että siellähän ne viattomat fuksit taas vipeltävät samat perhanan sukka housut päässään.

Joskus, kuten Trivial Perseet aikanaan ja päiväsitsit 2009, tapahtumat muuttuvat olosuhteiden pakosta. Vanha perinne romuttuu, mutta tilalle pyritään aina luomaan ns. korvike, josta usein muodostuu samalla uusi perinne. Ja muutaman vuoden kuluttua kyseessä onkin jo instituutio. Alati muuttuvassa maailmassa on tietysti hyvä olla jotain, jonka tuloon voi varmasti luottaa. Vielä ainakin tämän vuoden osalta voimme sanoa, että yksi tällainen on P-klubin vappu – booleineen ja Trivial Perseineen.

Perinteitä kunnioitetaan myös akateemisissa vuosijuhlissa, joissa tiettävästi esimerkiksi (mies)puheenjohtajan velvollisuuksiin kuuluu käyttää frakkia. Edeltäjäni mielipiteistä en osaa sanoa, mutta itseäni ainakin kutkuttelisi juhlissa kunnioittaa 60- ja 70-lukujen radikaalien opiskelijasukupolvien aikaa, jolloin tumman puvun kanssa ei välttämättä käytetty mustia tai edes harmaita sukkaa!

Vai onko sukkaradikalismia aika jo auttamatta ohitse?

-Lauri

KUNNOLLINEN KUNTAMUUTOS

– KUNTARAKENTEESTA, KUNTIEN TOIMINTAVALMIUKSISTA JA KANSALAISTEN VAIKUTUSVALLASTA

Tarina suomalaisen kuntarakenteen muuttumisesta ei ole mitenkään erikoinen. Jos totta puhutaan, niin se on kaikessa tavanomaisuudessaan jopa tylsistyttävä. Kuten niin monet muutkin suomalaiset muutosprosessit, myös into suomalaisen kuntarakenteen kehittämiseen sai alkunsa ulkomaisesta mallista. Kuten niin monet muutkin suomalaiset muutosprosessit, myös suomalaisen kuntarakenteen muutoksesta tuli lopulta jotain muuta kuin ennalta asetetut tavoitteet antoivat odottaa.

Mitä muut edellä...

Suomen kuntarakenteen muutoksella on selvä yhteys pohjoismaisen hallintorakenteen kehitykseen. Suomi seuraa muutoksissaan Ruotsin ja Tanskan viitoittamaa linjaa.

Ruotsin kuntarakenne oli vielä 1950-luvulla hajanainen ja kuntien määrä vuonna 1952 oli 2 498. Pitkäjänteisen, 1950-luvulta alkaneen uudistusproessin myötä kuntamäärä kuitenkin väheni vuoteen 1974 mennessä 278:aan – samalla kuntien keskikoko muuttui suuremmaksi. Ruotsin suurkuntamuutoksen tavoitteena oli niin sanottujen keskuseutujen muodostaminen. Keskuseuduilla tarkoitetaan kuntarakennetta, jossa jokaisella kunnalla on luonnollinen elinkeinokeskus, sekä keskukseen välittömästi liittyvä, sitä ylläpitävä ja kehittävä ympäristöalue. Uudistuksen myötä poistui tarve kuntien väliseen yhteistyöhön seutukunnan sisällä, koska sekä elinkeinokeskus, että ympäristöalue on koko seutukunnan kattavan kunnan päätöksenteon kohteena. Yhteistyö eri seutukuntien välillä harjoitetaan toki monilla osa-alueilla. Muutoksesaan Ruotsi oli aikaansa edellä, mutta keskustelu Ruotsin kuntarakenteesta on jatkunut vielä 2000-luvulle ja jatkuu edelleen. Kuntarakennetta halutaan edelleen yksinkertaistaa ja kunnista halutaan tehdä entistäkin elinvoimaisempia ja voimakkaampia.

Tanskassa suurin kuntarakenneuudistus toteutettiin lähes samassa aikataulussa ja samoin periaattein kuin Ruotsissa. 1960-luvulla alkaneen muutoksen myötä kuntien lukumäärä putosi vuoteen 1970 mennessä lähes 1 400:sta 275:een. Tämä ei kuitenkaan riittänyt Tanskalle, vaan 2000-luvulla muutoksia kaivattiin lisää. Tanskassa toteutettiin vuoden 2007 alussa radikaali kuntareformi, jossa kuntien määrä laski 271:stä 99:ään.

Suomi on kulkenut kuntarakenteen kehittämässään Ruotsin ja Tanskan viitoittamaa polkua, mutta yleensä kymmeniä vuosia jäljessä. Nykyisen kunta- ja palvelurakenneuudistuksen ja kuntajaon muutoksen lähtökohtana voidaan pitää 1960-luvun lopulta alkanutta kehitystä. Tuolloin säädetyt lait kuntajaon muutoksista ja kuntien yhteistoiminnan kehittämisestä eivät kuitenkaan koskaan saaneet taakseen riittävää poliittista yksimielisyyttä. Uuden ruiskeen kuntarakenteen uudistusprosessi sai vasta vuonna 1984 voimaan tulleen sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelua ja valtiosuutta koskevasta lainsäädännöstä (ns. Valtava uudistus).

Pyhät tavoitteet...

Valtava uudistuksen tarkoituksena oli luoda kunnille lisää liikkumavaraa palveluiden tuottamisessa, sekä lisätä kansanvaltaisuutta ja

tehokkuutta. Valtava-uudistusta seurasi vielä 1980-luvun lopun hallinnon hajauttamissuunnitelma, jonka tarkoituksena oli valtionhallinnon rakenteen keventäminen, sekä toimivallan siirtäminen keskusvirastoilta paikallishallinnolle. 1990-luvun alussa uudistukset jatkuivat muun muassa kuntien valtiosuuslain uudistuksella vuonna 1993. Vielä tässä vaiheessa ei vallitsevaan kuntarakenteeseen juuri koskettu, vaikka keskustelua kuntarakenteen muutoksesta ja kuntamäärän vähentämisestä oli käyty jo 1970-luvulta lähtien – usein Ruotsin antaman esimerkin innoittamana.

Suomessa kuntarakenteen uudistustarvetta perusteltiin vielä jopa 1990-luvulla kuntien itsehallinnon ja kansanvaltaisuuden lisäämisellä – kuntalaisia koskevaa päätöksentekoa pyrittiin tuomaan lähemmäs ihmisiä. Nämä pyhät tavoitteet kuitenkin unohtuivat viimeistään vuosituhannen loppuvuosina. Tilalle astuivat sanat tehokkuus ja tuottavuus.

Ensimmäiset selvät kuntamäärän vähentämispyrkimykset ilmenivät vuoden 1998 voimaan tullessa kuntajakolaisissa, joka asetti laadulliset tavoitteet kuntajakomuutokselle. Hallituksen esityksessä nousi esiin myös kuntien rakenteellisten toimintaedellytysten erilaisuus, sekä pienten kuntien huono tilanne. Huonosti toimeen tulevien kuntien yhdistymistä rohkaistiin valtion tarjoamalla avustuksilla. Vuonna 2002 yhdistymisavustuksia muutettiin kannustavamiksi ja yhdistymisavustuskautta pidennettiin. Tässä vaiheessa kuntien lukumäärän vähentäminen oli kuntarakennemuutoksen suurin yksittäinen tavoite, mikä vain vahvistui vuoden 2005 kuntajakolain uudistuksessa.

Nykyinen, vuonna 2007 voimaan tullut kunta- ja palvelurakenneuudistus ja sitä edeltänyt puitelaki kokoavat yhteen yli kahdenkymmenen vuoden kehityksen. Sen tavoitteena on luoda elinvoimainen ja eheä kuntarakenne, sekä vastata erityisesti palveluntuotannon haasteisiin. Valtionvarainministeriön mukaan: ”Kunta- ja palvelurakenneuudistus on suurin kunnallishallinnon ja -palveluiden uudistus Suomen historiassa.” Lait kunta- ja palvelurakenneuudistuksesta, sekä kuntajakolain muuttamisesta tulivat voimaan 23.2.2007. Vuoden 2009 alussa kuntien määrä Suomessa väheni 67:llä ja on nyt 348. Ruotsiin ja Tanskaan verrattuna Suomen kuntarakenne on kuitenkin edelleen melko kehittymätön.

Valtakunnallista valtaa kunnille?

Suomessa kuntien yhteistyötä, kunta- ja palvelurakenneuudistusta, sekä kuntaliitoksia perusteltiin päätöksenteon ja tuottavuuden tehostumisella. Kunnille haluttiin antaa todellista vaikutusvaltaa, nostaa niiden valtakunnallista merkitystä, sekä lisätä ja vapauttaa kuntien roolia palveluntuottajina. Ajatuksena oli, että suuremmalla ja itsenäisemmällä kunnalla on enemmän resursseja hoitaa valtion sille osoittamia tehtäviä.

Kunnan koon siis piti taata resurssien riittävyyden ja mahdollistaa kuntien tehtäväkentän laajentamisen. Tämä ajattelutapa on kuitenkin jo alkujaan ristiriitainen vallitsevan tilanteen kanssa. Suomen kuntakenttä on monipuolinen, kuntakoko vaihtelee suuresti, eikä kunnista voida muokata kooltaan ja resursseiltaan tasa-arvoisia. Jos kuntien resurssit eivät ole samanlaisia, ei kansalaisten kunnilta saama palvelukaan voi olla jokaisessa kunnassa yhtä hyvää – kansalaisten tasa-arvo kärsii. Voiko valtio siis uhrata kansalaisten tasa-arvon ja jättää palveluntuotannon täysin itsehallinnollisten kuntien varaan? Jos koko muutosprosessin syynä oli kuntien epätasainen kyky tuottaa palveluita, onko järkevää antaa kunnille vielä suurempi ja vapaampi asema palveluntuotannossa?

Ei myöskään ole mitenkään todistettua, että kuntien tehokkuus palveluntuottajina paranee kuntakoon kasvaessa. Suurissa kunnissa palveluntuotanto on toki helpompaa, sillä alhaisten yksikkökustannusten myötä erikoistuminen ja palvelujen monipuolisuus lisääntyvät. Yksikkökustannukset laskevat kuitenkin merkittävästi vain tiettyyn rajaan asti. Mitä enemmän tuotetaan, sitä pienempi hyöty yksikkökustannuksista saadaan. Samalla on huomioitava, että suurilla kunnilla on usein pieniä kuntia suuremmat velvollisuudet pitää yllä monipuolisia ja kallitakin palveluita. Helsingin yliopistolla vuonna 2005 valmistuneen tutkimuksen mukaan pienet ja keskisuuret kunnat tuottavat peruspalvelut suuria kuntia tehokkaammin. Yhdeksän vuoden ajanjaksolla tehdyn tutkimuksen mukaan kahdenkymmenen tehokkaimman suomalaisen kunnan joukossa oli kahdeksantoista alle kymmenen tuhannen asukkaan kuntaa.

Lopputuloksena voitaneen siis todeta, ettei kun-

nan koon kasvu kulje käsi kädessä tehokkuuden ja tuottavuuden kanssa. On myös huomioitava, että kuntien taloudelle muutos kunnan tuottamissa palveluissa on aina vaikeampi kuin itse palveluiden tuottaminen. Kunnat kyllä tuottavat palvelut, mikäli niillä on taloudelliset resurssit siihen. Kuntien taloudellinen valmius palvelutason muutokseen vaatii pitkän siirtymäkauden. Nykyisessä kunta- ja palvelurakennuudistuksessa kuntien mahdollisuus mukautua muutoksiin jäi hyvinkin lyhyeksi.

Kansalaisten vaikutusvalta...

Vaikka suomalaista kunnallispolitiikkaa pidetään usein merkityksettömänä, on se kuitenkin politiikan ala, joka usein eniten vaikuttaa suomalaisten arkeen. Vaikka kuntien itsehallinnon lisääntymisen voidaankin ajatella samalla lisäävän kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia jokapäiväiseen elämään liittyvässä poliittisessa päätöksenteossa, voidaan siirtymistä suurempiin kuntayksiköihin myös kritisoida.

Kuntakoon kasvaminen toki antaa tilaa useammalle poliittiselle mielipiteelle, useammalle puolueelle ja useammalle toimijalle. Kuntien itsehallinnon lisääntyminen puolestaan lisää kun-

nallisen päätöksenteon merkitystä ja asiasisältöä. Toisaalta kunnallinen poliittinen päätöksenteko siirtyy kiistattomasti kuntaliitosten myötä kauemmas kuntalaisista. Kuntien yhdistyminen suuremmiksi hallinnollisiksi kokonaisuuksiksi ja palveluiden siirtyminen kuntayhtymille tarkoittaa kuntalaisten demokraattisten vaikutusmahdollisuuksien huonontumista. on todettu myös vuoden 2007 lakiuudistuksen käsittelyvaiheessa: ”Kuntien tehtävien siirto yhteistoimintaelimille vaikeuttaa kunnan asukkaiden mahdollisuuksia ohjata toimintaa kansanvaltaisesti.”

Toisaalta valtio on siis antanut kunnille entistä itsenäisemmän aseman ja siten lisännyt kunnallisen päätöksenteon merkitsevyyttä, toisaalta kehitys on johtanut siihen, että päätöksenteko, olipa kuinka itsenäistä tahansa, on monessa mielessä kauempana kuntalaisia kuin koskaan ennen. Tehokkuus ja tuottavuus ovat siis syrjäyttäneet kansanvaltaisuuden kunnallisessa päätöksenteossa. Mutta tärkeintähän ei ole lopputulos, vaan muutos itsessään.

Vain muutaman marsun tähden

Helmikuisena lauantaina seitsemän klubilaisen Hiskuryhmä pakkautui Turusta Helsinkiin vievään junaan, ottaakseen selvää siitä mikä ihme on speksi, ja mitä tekemistä sillä on opiskelijakulttuurin kanssa. Kyseessä siis oli Helsingin Yliopiston valtiotieteellisen tiedekunnan Kannunvalajien, järjestämä speksi, johon myös P-Klubi oli kutsuttu.

Odotukseni olivat speksin suhteen korkealla, siinä määrin mielenkiintoisia tarinoita olin kuullut speksien mukaansa tempaavasta meiningistä. Odotuksia ei ainaakaan vähentänyt esityksen nimi, joka oli vähintäänkin mielenkiintoinen ”Vain muutaman marsun tähden”.

Pääkaupunkiin päästyämme siirryimme paikallisen alkuasukkaan johdolla viritämään koneitamme kisa-kuntoon tapaksien ja sangri-an äärelle. Näin saimme samalla jakaa kuulumi- sia Kannunvalajien hallituksen edustajien kanssa. Muutaman tunnin siestan jälkeen oli vuorossa vielä lyhyt pit stop handelissa ennen suuntaamista kohti Malmitaloa.

Tässä välissä on ehkä hyvä lyhyesti kertoa speksistä yleisesti. Se on yksi opiskelijakulttuurin kruununjalokivistä. Se on opiskelijoiden itse alusta loppuun tuottama näytelmän ja musikaalin sekoitus, johon olennaisen osana kuuluu yleisön ja näyttelijöiden välinen vuorovaikutus. Yleisö saa milloin tahansa huutaa ”Om start” ja kertoa mitä haluaa lavalla tapahtuvan. Tällöin näyttelijät improvisoivat kohtauksen uudestaan. Esimerkiksi: ”Om start!

Tervasaaren kesäteatteri!” Ja kyllä, touhu on juuri niin her- vottoman hauskaa kuin miltä kuulostaakin.

Speksi oli kaikinpuolin positiivinen kokemus. Maailmas- ta tuli taas vähän parempi paikka, naljailtiin sopivasti insinööreille ja valtiotieteet nostettiin ansaitsemaansa asemaan päähenkilö Kampi-Akseli Heinäsirkan johdolla. Paremmiin kuin esityksen juonenkäänneet, speksistä mieleen jäi kuitenkin hieno toteutus. Oli hienoa nähdä kuinka paljon vaivaa kollegamme Helsingissä olivat olleet valmiita näkemään tämän hienon esityksen eteen. Hienoa että tällaisia perinteitä jaksetaan edelleen pitää yllä!

Speksi toimi hyvänä alkulämmittely- nä illan seuraaville rasteille. Muutamien mutkien kautta päädyimme vielä Politicus Ry:n 50- vuotis juhlien jatkoille Nylands Nationille. Ilmeisesti ilta oli onnistunut, koska aamulla heräsin jäätävään krapulaan Kallios- ta.

NYT TULEE TURPOON

-keskustelupaneeli

18.3.2009 luentosalillinen opiskelijoita valmistautuu ottamaan TurPoon ja tunnelma on käsin kosketeltavan jännittävä. Kyseessä ei siis ole vapaa-painiottelu, vaan P-klubin ja Turun Eurooppalaisten Nuorten järjestämä, ihan asiallinen keskustelupaneeli turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta niin Suomen kuin Euroopankin tasolla. Puhumaan oli saapunut turvallisuuspolitiikan rautaisia ammattilaisia: Majuri Jyri Raitasalo MPKK:n strategian laitokselta, kansanedustaja ja eurovaaliehdokas Liisa Jaakonsaari (sd.), UM:n turvallisuuspolitiikan ja kriisinhallinnan yksikön lähetystöneuvos Heli Kanerva, sekä tutkija Kimmo Rentola Turun yliopiston Poliittisen historian laitokselta. Puhetta johti Turun sanomien pääkirjoitustoimittaja Ari Niemi.

Pohjana keskustelulle toimi helmikuussa puoli vuotta myöhässä julkaistu uusi valtioneuvoston turvallisuus- ja puolus-

tuspoliittinen selonteko. Kyseinen selonteko on ensimmäinen lajissaan sitten vuoden 2004, ja se esittää hyvin kokonaisvaltaisesti valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevat linjaukset 2010-luvun lopulle saakka. Itse asiassa juuri kyseinen selonteko toimi inspiraationa koko paneelin järjestämisellekin.

Aivan aluksi puheenjohtaja ANiemi totesi, että mediassa ja julkisessa keskustelussa uudesta selonteosta on ollut esillä pääasiassa kolme seikkaa: 1) sen suhtautuminen NATOon, 2) sen

suhtautuminen puolustusvoimien määrärahoihin, ja 3) sen keskittyminen puolustusvoimien rakennekysymyksiin. NATO-kysymyksellä oli siis luontevaa aloittaa keskustelu.

Uuden selonteon julkistamisen aikoihin mediassa kohistiin siitä, että se suhtautuu aiempia huomattavasti positii-visemmin sotilaalliseen liittoutumiseen. Siinä muun muassa linjataan, että ”on olemassa jatkossakin vahvoja perusteita harkita Suomen NATO-jäsenyyttä.” Raitasalo totesi, että on aivan sama, mitä NATOsta sanotaan, sillä se nousee aina esiin julkisesti. Sanamuodoilla leikitely NATO:n suhteen on siis hänen mukaansa turhaa, sillä hallitusohjelma tekee selkeimman linjauksen asian suhteen. Jaakonsaaren mielestä taas Suomen NATO-jäsenyyden ja ei-jäsenyyden välinen ero on vähän sama kuin avioliiton ja avoliiton välinen: ei

kovin fundamentaalinen.

Uuden selonteon entistä laajempi turvallisuuden käsitäminen sai myös huomiota osakseen. Selonteossa käsitelläänkin niin maailmantalouden, terrorismin, oikeusvaltioperiaatteiden ja ihmisoikeuksien loukkausten kuin tartuntatautiinkin aiheuttamia turvallisuusuhkia. Olikin mielenkiintoista huomata, kuinka Raitasalo puhui todella positiiviseen sävyyn uuden selonteon tavasta ottaa huomioon erilaisia uhkatekijöitä eri sektoreilta, kun taas esimerkiksi Kimmo Rentolan mukaan selonteko oli jo ehkä liiankin laaja. Jaakonsaaren – kuten monen muunkin poliitikon – mielestä, juuri tämänkaltaiset laajat ja neljän vuoden intervallein teetetävät selonteot ovat aivan liian jäykkiä tapoja analysoida turvallisuuspolitiikka, sillä Suomen kansainvälinen turvallisuusympäristö on jatkuvassa ja nopeassa muutoksessa. Esimerkiksi jo Georgian ja Venäjän välisen kriisin ajoittuminen selonteon alkuperäisen julkaisutamisensa yhteyteen oli merkittävä syy selonteon valmistumisen viivästymiseen.

Selonteon lauseke, jonka mukaan uskottavan puolustuskyvyn ylläpito edellyttää, ilman organisaatiomuutoksia, vuotuisen inflaation kattamista täysimääräisesti, sekä vuodesta 2011 alkaen myös 2 % vuotuista puolustusbudjetin korottamista, herätti argumentteja niin puolesta kuin vastaanakin. Myös media on kritisoinut tätä ns. ”korotusautomaattia”, ja monet oppositiopoliitikotkin ovat sen julkisesti tuominneet, sekä vaatineet asian siirtämistä keskusteluun valtion talousarviosta. Tätä taustaa vasten ei minusta ollut lainkaan yllättävää, että Jaakonsaari puhui korotuksista ”kestämättöminä, sillä viimeistään seuraavalla

vaalikaudella menoja joudutaan kuitenkin leikkaamaan”. Hän nosti myös ilmaan kysymyksen siitä, mitä määrärahojen korottamisen yhteydessä mainitulla ”uskottavalla puolustuskyvyllä” tarkoitetaan ja missä menee sen raja. Jaakonsaari sai vastaansa Raitasalon, jonka näkemyksen mukaan 2 %:n korotukset vastaavat n. 50 miljoonaa e vuodessa, eikä materiaalin määrä sen nopean kallistumisen takia sinänsä kasva korotusten vaikutuksesta.

Keskustelu ajautui myös käsittelemään yleistä asevelvollisuutta. Jaakonsaaren mukaan eräs vahvimpia julkisuudessa kuultuja argumentteja yleisen asevelvollisuuden puolesta on ollut se, että Suomi on todella saanut kansainvälistä arvostusta ja kiitosta osaavista sekä ammattitaitoisista siviilikriisinhallintajoukoista. Sen sijaan toinen yleinen argumentti, jonka mukaan yleinen asevelvollisuus nostaa maanpuolustustahtoa – ja joka myös selonteos- sa mainitaan - jää ikään kuin epäloogiseksi, sillä Jaakonsaaren mukaan maanpuolustustahto koostuu monesti eri asioista kuin yleisestä asevelvollisuudesta. Monesti nykyistä järjestelmää pidetään muita vaihtoehtoisia tapoja kustannustehokkaampana järjestää tehokas maanpuolustus, vaikka tätä ei itse asiassa ole koskaan edes perusteellisesti selvitty.

Eurooppalaisella tasolla keskustelua käytiin muun muassa EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittymisen ja NATO:n kehittymisen välisestä suhteesta. Jyri Raita-

salon mukaan ”siviilivalta EU pyrkii lähemmäs sotilasvaltaa ja sotilasvalta NATO lähemmäs siviilivaltaa”, joten sotilaalliselle yhteistyölle olisi jatkossakin odotettavissa perusteita. Heli Kanerva piti kuitenkin esimerkiksi Turkin ja Kreikan välistä aluekiistaa suurena mahdollisena kompastuskivenä EU:n ja NATO:n yhteistyölle.

Lopuksi yleisö sai vielä tilaisuudessa esittää omia kysymyksiään ja näkemyksiään, ja niitä tulikin kiitettävästi. Tilaisuuden lopussa käytiinkin mielenkiintoista keskustelua mm. siitä, miten Ranskan lähestyminen NATOa vaikuttaa eurooppalaiseen puolustukseen tai Suomen suhtautumiseen sotilasliittoon.

TYY:N EDUSTAJISTON VAALIT

Äänestysprosentti nousi ja sitoutumattomat vahvistivat asemiaan

Edustajistovaalien jälkeisen keskiviikon 8.4. aamu valkenee. Vaalikampanjat on käyty ja paikkamääriä jännitetty. Liekö vaalikuoharitkin juotu. Mutta mitä vaaleissa nyt sitten lopulta oikein kävi?

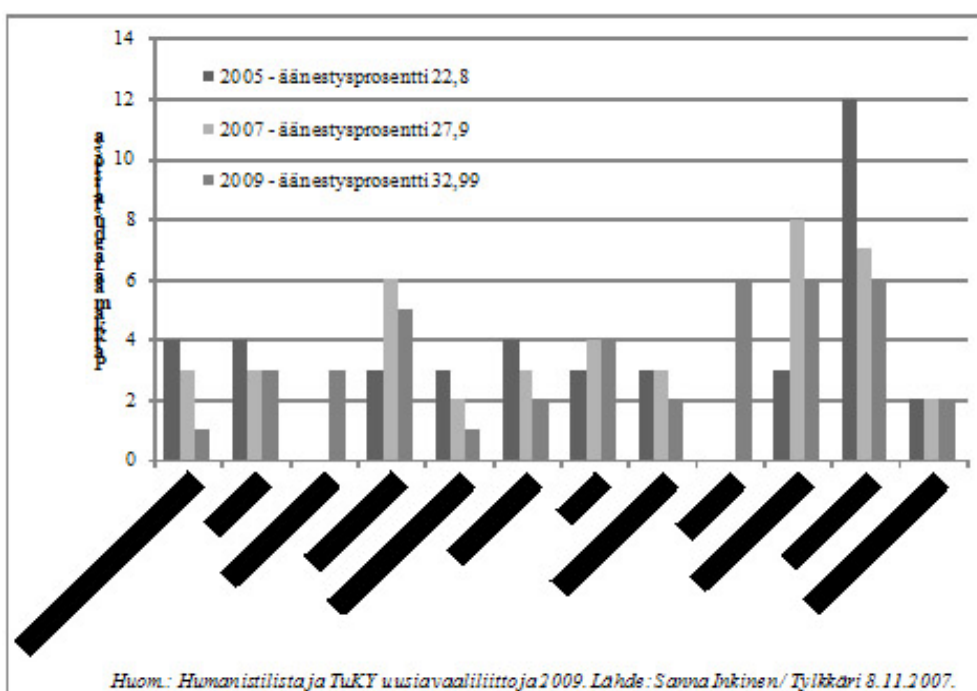
Tämänkertaiset edustajistovaalit olivat monella tapaa mielenkiintoiset.

Ensiksi ne olivat ensimmäiset TYY:n edustajistovaalit, joissa Turun kauppakorkeakoulu oli mukana. Yliopiston ja kauppakorkeakoulun yhdistymisen vuoksi TYY:lle tulee kauppakorkeakoulusta noin 2000 uutta jäsentä. Kauppakorkealaiset osallistuivat vaaleihin myös omalla vaaliliitollaan, TuKY:llä. Tavoitteen he asettivat korkeaksi: 8 paikkaa heti ensimmäisissä vaaleissa. Kahdeksaan ei TuKY aivan yltänyt, sillä se ponnahtaa uuteen edustajistoon 6 edaattorin voimin.

Muita mielenkiintoisia muutoksia uuden edustajiston koostumuksessa ovat muun muassa uuden

humanistien tiedekuntalistan Humanistilistan nouseminen edustajistoon 3 paikalla sekä erityisesti se, että vuosina 2007–2009 edustajistossa istuneista ryhmistä yksikään ei nostanut paikkamääräänsä. TuKY:n sekä myös Humanistilistan nouseminen edustajistoon lohkaisi yhteensä 9 paikkaa muilta ryhmiltä, sillä edaattorien kokonaismäärä pysyi TYY:n laajenemisesta huolimatta samana. Osalle edustajistossa jo aikaisemmin olleista ryhmistä vaalitulokset on siis lähinnä torjuntavoitto, osalle se on ehkä enemmänkin torjuntatappio.

Toiseksi äänestysprosentti nousi jälleen noin 5 prosenttiyksikköä. Samanlainen nousu tapahtui vuosien 2005 ja 2007 edustajistovaalien välillä. Vuoden 2007 vaaleissa kokeiltiin ensimmäisen kerran sähköistä äänestysjärjestelmää ennakköäänestyksessä perinteisen lappuäänestyksen rinnalla. Nyt käydyissä vaaleissa järjestelmää laajennettiin siten, että netissä pystyi äänestämään sekä ennakköäänestyksessä että varsinaisina vaalipäivinä. Äänestysprosentin nousun ja sähköisen äänestämisen käytön välille ei voita ne vetää suoraa yhteyttä siten, että jälkimmäinen lisää

edellistä, pelkästään sen perusteella, että ne sattuivat samaan aikaan. Kuitenkin äänestyskäytäntöjen helpottaminen tuntuisi näin äkkiseltään mielekkäältä keinolta nostaa äänestysprosenttia.

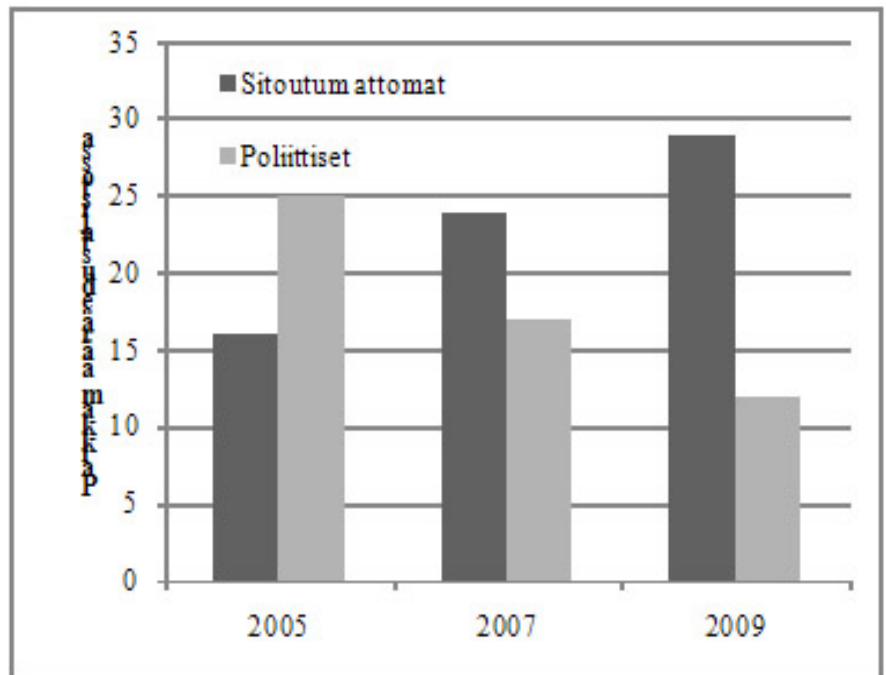
Nyt käydyissä edustajistovaaleissa noin 90 % kaikista annetuista äänistä annettiin sähköisesti nettiäänestyksen kautta. Jos vain yksi kymmenestä kokee mielekkääksi tai tärkeäksi äänestää perinteisellä tavalla, on mielestäni perustellusti paikallaan kysyä, tulisiko ehkä kyseeseen vaalien siirtäminen pelkästään sähköisiksi. Lappuäänestysvaihtoehdon tarjoaminen on toki osaltaan periaatteellinen kysymys ja mahdollisuus siihen tulisi tarjota sähköistä äänestystä syystä tai toisesta kaihtaville äänestäjille. Itse sähköiseen äänestykseenkin liittyy haasteita, kuten viime syksyn kunta-vaaleissa havaittiin. Vakava kustannus-hyötyharkinta voisi silti olla paikallaan.

Vaikka selkeää nousua äänestysprosentissa on havaittavissa, on se edelleen hävyttömän alhainen.

Mitä kertoo yliopistolaisten sitoutumisesta omaan ylioppilaskuntaansa se, että vain yksi kolmesta viitsi äänestää? Mitä kertoo lisäksi se, että jo tätä 1/3-tason saavuttamista juhlistaneen hyvänä saavutuksena?

On toki niin, että äänestysprosentti 33 on parempi kuin edellisten vaalien 28 tai 23. Mutta silti: äänestäminen on tehty helpommaksi kuin koskaan aikaisemmin nettiäänestyksen avulla. Ei äänestysprosentin alhaisuus ainakaan äänestämisen vaikeudesta tai hankaluudesta johdu, se on selvä.

Suurin osa äänestäjäkunnasta ei siis joko tiedä, mistä vaaleissa on yleensäkin kyse, tai ei kerta kaikkiaan pidä TYY:tä edes sen verran tärkeänä toimijana, että uhraisi ajastaan muutamia minuutteja, etsisi vaalikoneen avulla sopivan ehdokkaan ja kävisi äänestämässä joko netissä tai kopissa. Molemmat vaihtoehdot piirtävät melko surkean kuvan siitä, kuinka (epä)onnistunut TYY on opiskelijoiden sitouttamisessa ylioppilaskunnan toimintaan.

Kolmanneksi sitoutumattomat edustajistoriivmät vahvistavat asemiaan suhteessa poliittisesti sitoutuneisiin ryhmiin. Sitoutumattomilla on nyt käytyjen vaalien jälkeen edustajiston paikoista noin 70 %. Edellisten kolmen edustajistovaalin perusteella kyseessä näyttäisi olevan jo ainakin jonkinasteinen trendi. Vaalien 2005 ja 2007 välillä valtasuhteet muuttuivat sitoutumattomien hyväksi, ja samansuuntainen kehitys jatkui edelleen. Nyt käytyjen vaalien tuloksia tulkittaessa on syytä pitää kuitenkin mielessä se, että mukana oli kaksi uutta sitoutumattomien vaaliliittoa, TuKY ja Humanistilista. Näiden uusien edustajistoriivmien saama kannatus vaikuttaisi olevan pois erityisesti poliittisesti sitoutuneilta ryhmillä.

Mielenkiintoista on nähdä, mitä tulos tarkoittaa syyslukukauden alussa toimintansa aloittavan uuden edustajiston osalta. Poliittinen väentö ja kiistely voinee osaltaan vähentyä. Toisaalta sitoutumattomien ryhmiin ennalta-asetettujen poliittisten linjausten vähyys voinee lisätä vuoropuhelua ja keskustelua ja tätä kautta elävöittää toimintaa.

Lopuksi onnittelut kaikille uusille edaattoreille sekä vaaleihin tavalla tai toisella osallistuneille hyvästä vaalityöstä!

Nuori akateeminen aina valmiina!

Nuori yhteiskuntatieteilijä joutuu sietämään jatkuvaa muutosta. Työelämän lisäksi muillakin elämänalueilla vaaditaan ja odotetaan jatkuvaa muutosvalmiutta. Ihmissuhteet, työ, opintoala, perhesuhteet, kotimaat ja -kaupungit vaihtuvat yhtä nopeasti, kun olosuhdemuutoslomake on täytetty. Mutta mitä muutos meille tekee?

Tämän Walpon teema ”muutos” on ollut omassa elämässäni pysyvä komponentti siitä lähtien, kun pääsin yliopistoon opiskelemaan. Jokainen vuosi on tuonut elämään jotakin uutta samalla, kun vanhoista asioista on ollut pakko luopua. Aina muutos ei toki ole ollut vastenmielinen asia, jopa usein elämän käännteet ovat tehneet minusta nettohyötyjän. Siitä huolimatta en voi olla miettimättä, millaisen ihmisen muutokset ovat minusta tehneet. On sanomattakin selvää, että muutokset ovat osa ihmisten elämää, mutta seurattessani sivusta opiskelijaystäväni elämää yrittäen jotenkuten hallita samalla omaani, olen huomannut, että määrätietoisuus ja halu olla hyvä jossakin kustautuvat hyvin helposti ihmissuhteissa. Siinä missä vanhat koulukaverit vannovat ikuista kumppanuutta alttarilla ja jännittävät odottaen raskaustestin tuloksia, nuori yhteiskuntatieteilijä jännittää opinnäytetyön arvosanaansa ja vaihtohakemuksensa hyväksymistä.

Ulkomailla asuminen ja monipuolinen kielitaito ovat tärkeä osa koulutustamme, sanotaan. Koska uskon herkästi, mitä minulle sanotaan, olen minäkin yrittänyt parhaani mukaan hankkia kansainvälistä kokemusta ja opetellut elämään

maassa maan tavalla, milloin missäkin. Samalla olen ottanut törkeän suuren opintolainan uskoen luottavaisesti siihen, että ajan mittaan valmiuteni muutokseen tuottaa minulle niin suurta tuloa, että pystyn maksamaan kaiken hassaamani rahan takaisin. Omalta kannaltani jännittävintä on se, että mitä enemmän väliaikaisuutta elämänsäni on, sitä enemmän olen alkanut myös tuntea kaipuuta jatkuvaa muutosta kohtaan. Vähitellen alkaa näyttää siltä, että muutoksesta on muodostunut minulle elämäntapa ja mielekkään elämän edellytys.

Harjoittelupaikkoja hakiessa selviää pian, ettei Turulla ole paljoakaan tarjota akateemiselle nuorelle aikuiselle. Valmistumisen kynnyksellä on oltava valmis vaihtamaan taas vähintäänkin kaupunkia ja monissa tapauksissa myös maata ja siviilissäätystä. Ikuinen muutos kun ei ole helposti sovitettavissa kahden nuoren akateemisen elämään. Aina välillä käy mielessä, että ammatinvalinta, mikä se sitten konkreettisesti onkin, on myös valinta yksinäisyyden puolesta, ainakin siinä tietyssä 20–30 ikävuoden välimaastossa.

Kun tulin opiskelemaan, en ymmärtänyt tehneeni valintaa vakiintuneen elämän ja muutoselämän välillä. Neljän vuoden kuluttua tunnistan itsestäni kuitenkin pysyväksi jääneen muutoskomponentin. Mitä enemmän minulla on elämää taaksepäin katsottavana, sitä enemmän on muutoksia muistettavana. Luultavasti asiat, mitä äitini muistaa minun elämästäni ja tekemisistäni unohtuvat minulta, koska minulle, toisin kuin äidille, elämäni muutokset eivät merkitse suurta seikkailua ja cv-merkintöjä, vaan elämäntapaa, mistä en osaisi ehkä luopua vaikka haluaisinkin. Äiti sen sijaan ajattelee onnellisena, että tytär elää nyt täyttä elämää ja vakiintuu sitten myöhemmin täynnä kokemuksia. En henno sanoa äidille, että kovasti näyttää siltä, että kysymyksessä taitaa olla muutakin kuin pelkkä välivaihe.

On mahdotonta sanoa, mitä ajattelen kymmenen vuoden päästä näistä mietteistä. Se kuitenkin on varmaa, että nykyinen opiskelijapolvemme joutuu tekemään paljon töitä päästäkseen tasapainoon elämänsä toiveiden, odotusten ja vaatimusten ristipaineessa. Oletko valmis?

Kirjoittaja on ikimuuttuja ja kantaa huolta sukupolvensa selviytymisestä täysijärkisenä, vastuuta kantavana joukkona.

**Sidotaan
nopeasti ja edullisesti
Pro gradut ym.
päättötyöt**

Kopiopalvelu!

Pahvivalmiste

Hämeentie 24, 20540 Turku
02-232 8879

Ma - Pe klo 8.00 – 15.30

TUNTEMATON BYROKRAATTI
&
TAISTELU
PAREMMAN MAAILMAN
PUOLESTA

LIITY JOUKKOOIHIN
VS-VANU.FI

VASEMMISTONUORET

VAIHTOPENKKI ITÄVALLASSA

AURINKOJA, JALKAPALLOA, KEIKKOJA JA MUUTAMA KURSSI

Wien tunnetaan kaupunkina, jossa ei koskaan tarvitse olla nälkäinen. Pizzapaloja, täytettyjä croissantteja, patonkeja yms. Joka kulmasta löytyy vähintään kebab- tai nakkikioski. Täällä ei myöskään tarvitse koskaan olla janoinen. Lähikaupasta voi aina napata mukaansa viiden euron vodkapullon tai pari olutta eurolla. Vaihtoehtoisesti alkoholittomiakin tuotteita on saatavilla.

Itävalta on tarjonnut maailmalle muun muassa seuraavat herrat: Mozart, Haydn, Schubert, Brahms, Sissi, Falco, Hitler, Schwarzenegger, Haider ja Fritzl. Kehityssuunta ei näytä kovin mairittevalta alppivaltiolle. Kouvolaalaisen orkesterin mukaan: ”Jos ei unen päästä saa, maattava on väkisin. Tämän kohdan hieman toisin näkisin.”

Joka tapauksessa Itävallas- ja Wienissä on turvallista olla ja elää. Kaupunki on mieltömän hieno ja historiallinen, kuten on yliopistokin. Wienin yliopisto perustettiin vuonna 1365 ja on kielialueensa suurin ja vanhin yliopisto. Wienin yliopiston kukoistusaika sijoittuu (muistaakseni) 1900-luvun taitteeseen ja aikaan ennen toista maailmansotaa. Puhuttiin

”Wienin koulukunnasta.” Toisen maailmansodan aikana kansallissosialistit puhdistivat Itävallan, sekä yliopistot. Wienin yliopistosta käytännössä katosi 60 prosenttia opetus- ja tutkimushenkilökunnasta sekä opiskelijoista. Wienin yliopisto ei vielä ole noussut samanlaiseen kukoistukseen, vaikka yritys on ollut kova.

Wienissä on yhteensä yhdeksän yliopistoa. Turun yliopiston yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan vaihtopaikka sijaitsee pääyliopistolla (”HauptUni”, Universität Wien). Yliopistossa opiskelee

yli 72 000 opiskelijaa yli 120 eri maasta. Vaihto-opiskelijoita HauptUnilla on tänä vuonna noin 850, 27 eri maasta. Yhteensä vaihtareita koko kaupungissa on jonkun arvion mukaan yli 4500. Tänne tuntuu mahtuvan ja suomalaisia on paljon.

Kevät tuli Wieniin tällä viikolla (vko14). Kaksikymmentä astetta lämpöä ja aurinkoa. Kun

Timo kaivaa verta nenästä

Wienissä paistaa aurinko, täällä harvoin tuulee. Vuoret Wienin ympärillä muodostavat siis hyvän korkeapaineen kaupungin ylle ja suomalainenkin tarkenee t-paidalla.

Olen ottanut kurseja tutuista aineista, paikallisesta valtio-opista (huom. käsite-ero Politikwissenschaft!) ja poliittisesta historiasta (Zeitgeschichte), sillä mitä muutakaan sitä lukisi? Onko muita aineita olemassa? Kurssitarjonta on monipuolista, jos vain osaa tai viitsii opiskella saksaa. Englanninkielisiä kurseja järjestetään, mutta niukasti. Jos siis haluaa opiskella englanniksi, ei kannata olla turhan nuuka aiheen tai kurssi-muodon suhteen.

Kurssien muoto vaihtelee karkeasti kolmenlaisen kurssin välillä – luentoja, kurseja ja seminaareja. Tietenkin toteutustapa riippuu kurssin pitäjältä. Joillain kurseilla joutuu tekemään enemmän samojen pisteiden eteen kuin toisilla. Kurssit pitävät yleensä sisällään luentoja ja tehtäviä esimerkiksi artikkelien lukemista tai pieniä kirjoitelmia. Seminaareissa kirjoitetaan 20-30 sivun mittaisia papereita. Luennoilla tosiaan vain kuunnellaan, kuten todistin eräällä luennolla. Vieressäni ollut kaveri kysyi luennoitsijalta kysymyksen. Mitä, en valitettavasti kuullut. Luennoitsija vastasi: ”Tämä on luento (vorlesung). Täällä ei kysytä kysymyksiä.” Johon kaveri vastasi: ”Eikö tämä ole yliopisto, jossa ihmisiä rohkaistaan keskustelemaan asioista.” Luennoitsija:

”Tämä on luento. Jos haluatte keskustella, te valitsette kurssin tai seminaarin. Täällä minä puhun ja te kuuntelette.” Kaikista kurseista tämä oli ääritapaus. Ei ollut kovin yllättävää löytää ääritapaus juuri valtio-opin laitokselta. Tuli kotoisa olo.

Vielä toistaiseksi luennoilla olen ainoastaan tosiaan kuunnellut. Luennoitsijoista vielä ymmärtää suurimman osan, mutta jos paikallinen kysyy jotain – menee se yleensä ohi. Hie-

noimpia ovat kurssit joiden ohjelmaan kuuluu keskustelu. Siinä sitten yrittää saada selville, mistä paikalliset puhuvat ja jos joku katsoo kysyvästi, mumisee epäselvästi takaisin ”Ich bin ein Austauschstudent...” ja jatkaa hiljaa oloaan. Onneksi vaihto-opiskelijoiden läpipääsyä helpotetaan.

Vaikka jalkapallon tai rock-musiikin taso ei olisikaan täällä huimaa, puitteet ovat kunnossa. Wien on elektropainotteinen kaupunki, jonka jalkapallojoukkueet kamppailevat tällä hetkellä mestaruudesta. Sk Rapid Wien ja Fk Austria Wien kohtaavat 26.4. paikallisottelussa – aion olla paikalla. En tosin

raportoimassa. Yöiltojen viih-teestä huolehtii kattava yökerhoverkosto, mutta myös tuttuun tapaan erinäköiset keikkapaikat. Metallica, Prodigy, Snow Patrol ynnä muut samankaltaiset, joiden parissa voi juoda muutaman oluen ja tuudittautua sulosointujen äärellä...

Wien on siis ehdottomasti käymisen arvoinen paikka. Jos haluaa listata hyviä ja huonoja puolia, ne kaikki liittyvät kaupungin kokoon. Kaupunki ja yliopisto ovat niin isoja, ettei yhteisyyden tunnetta opiskelijoiden keskuudessa ole ainakaan vielä syntynyt. Kaveriporukat ovatkin syntyneet vaihtareidenkeskuudessa, tietenkin. Kaupunki on toisaalta myös niin iso, että täällä löytyy kaikille kaikkea. Suomalaiselle Itävalta tai ainakin Wien on

helppo paikka lähteä vaihtoon. Asiat hoituvat suurin piirtein samalla tavalla kuin Suomessa – varsinkin jos osaa edes hiukan kieltä. Täällä voi siten keskittyä keskeisimpiin asioihin: sacher-torttuun, wienin leikkeisiin, viiniin ja saksan kieleen. Niin minä ainakin olen tehnyt... Terveisiä!

Lisää kuulumisia löytyy muuten osoitteesta: oppivuodetwienissa.blogspot.com

Alumnitoiminta on löydetty!

Vuosituhanne vaihteen jälkeen P-klubissa alettiin kehittää alumnitoimintaa ja päätettiin perustaa alumniyhdistys, johon olisi turvallista siirtyä P-klubista eläköidyttyään. Alkuun yhdistys kulki nimellä Palumni, vaikka muitakin esityksiä nimeksi tehtiin. Ehdotusten joukossa olivat ainakin Alumnip, PALLO (P-klubin alumnit lähtekää lukemaan oikeustiedettä), POVI (Politiikan veteraanit) ja Arwidssoninkadun perseennuolijat.

Alumniyhdistys rekisteröitiin kaikkien onneksi 13.4.2006 nimellä Ylähuone ry. Toiminta on yhdistyksen perustamisen jälkeen hakenut muotoaan ja sopivia mittasuhteita. Jokakeväinen Alumnipäivä, jonka yhteydessä pidetään myös Ylähuoneen vuosikokous, on vakiinnuttanut paikkansa. Alumnitoimintaan liittyvää yhteistyötä on päästy tekemään myös laitosten kanssa ja Ylähuoneen jäsenmäärä on kasvanut tasaisesti sen ollessa tällä hetkellä jo noin 150. Vuoden 2008 alussa jäseniä vielä noin sata.

Kaksi vuotta sitten Alumnipäivän sitsejä vietettiin kellaritilassa Tuomiokirkon kupeessa. Tuolloin

sitsipöydän ympärillä istui kymmenkunta raavasta ylähuonelaista ja klubilaista miestä – sekä yksi p-klubilainen tyttö. Kyseiset sitsit Romansseineen olivat ainakin viidyttävää seurattavaa, mutta vielä suurempi ilo oli se, kun tänä vuonna alumnisitseillä joi ja lauloi lähes viisikymmentä ylähuonelaista ja p-klubilaista. Uusi sukupolvi valmistuneita on siis ottanut Ylähuoneen omakseen ja alumnitoiminta on tullut lähemmäs myös klubilaisia.

Alumnipäivä 4.4.2009 alkoi poliittisen historian laitoksella, joka oli kutsunut valmistuneet kasvattinsaverestämään opiskeluaikaisia muistojaan ja vaihtamaan kuulumisia. Lauantaita Arwidssoninkatu 1:een olikin saapunut viettämään alumneja jopa muutaman vuosikymmenen takaa. Professori Soikkanen esitti tilaisuudessa kuvasarjan, jossa vilahti laitosten entisten työntekijöiden lisäksi myös klubilaisia. Esityksen päätteeksi laitokselta esitettiinkin toive, että klubilaiset ja alumnit toimittaisivat myös omista arkistoistaan löytyviä valokuvia laitokselle. Kuvia toivottiin muun muassa kastajaisista.

Poliittisen historian laitos on alkanut kehittää omaa alumnitoimintaansa toden teolla ja laitoksen nettisivuille on perustettu omat alumnisivut. Niiltä löytyy muun muassa Kuukauden alumni -palsta, jolla alumnit kirjoittelevat kuulumisiaan työelämästä ja muistoja opiskeluajoiltaan.

Ylähuoneen vuosikokous Proffan kabinetissa kesti toista tuntia.

Ylähuoneen vuosikokous Proffan kabinetissa keräsi ennätysmäisen osanoton kun kokouväkeä oli parhaimmillaan lähes kolmekymmentä henkeä. Keskustelua käytiin erityisesti Ylähuoneen mahdollisuudesta periä jäsenmaksua, mutta yhteisymmärryksessä päädyttiin siihen, ettei maksua ainakaan vielä aleta periä. Esille tuli kuitenkin idea vapaaehtoisesta kannatusjäsenmaksusta, jonka avulla voitaisiin kattaa ainakin tapahtumien kustannuksia ja mahdollisesti tulevaisuudessa jakaa myös stipendejä.

Ylähuoneen hallituksen kokoa päätettiin pienentää edellisestä kaudesta, jotta eri kaupungeissa asuvien hallituksen jäsenten koollekutsuminen helpottuu. Puheenjohtajaksi kaudelle 2009-2010 valittiin jo vuoden toimintaa ansiokkaasti luotsannut alumni Sampo K. Saarinen. Hallituksen jäseniksi valittiin alumnit Kirsi Airio, Antti Halonen, Kosti Hyyppä, Martti Setälä, Aaretti Siitonen, Suvi Tuhkanen ja Juha Vuori.

Ylähuoneen vauhdikas uusi hallitus. Vas.: Juha Vuori, Kirsi Airio, Sampo K. Saarinen (pj), Antti Halonen, Aaretti Siitonen ja Kosti Hyyppä. Kuvasta puuttuvat Martti Setälä ja Suvi Tuhkanen.

Erikokoisia juhlahuoneistoja
 Ei erillistä tilavuokraa
 Erinomainen ruoka
 Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
 karonkat, sauna

Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin ja muihin opiskelijatilaisuuksiin. Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.

Puh. 2511122, 0400-487167
 turun.upseerikerho@kolumbus.fi
 www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
 tilausravintola

Kaivokatu 12
 20520 Turku

Uudenmaankatu
 Hämeenkatu
 Itäinen Pitkäkatu

Kaivokatu
 TYKS Kupittaa
 Data City

REILU JUOMINEN
EDISTÄÄ
HENGITYSTÄ

Ravintola
PROFFAN
 KELLARI

REHTORINPELLONKATU 6
 PUH. 250 5515

EU JA VENÄJÄ -AVIOLIITTOSSA VAI KYLMÄSSÄ SODASSA?

Euroopan unionin ja Venäjän suhteita käsittelevä Ekutsuvierasseminaari sai yleisökseen yritysjoh-
tajien ja puolueaktiivien lisäksi Walpon toimittajan.

Osana Anneli Jäätteenmäen (kesk.) eurovaalikampanjaa järjestetty Euroopan unionin ja Venäjän suhteiden haasteet ja mahdollisuudet -kutsuvieras-
seminaari pidettiin keskustan Töölön puoluetoimistolla maaliskuun 6. päivänä.

Seminaarin ensimmäisenä puhujana oli logistiikkayritys Car-
gotecin hallituksen puheenjohtaja Ilkka Herlin.

Herlinin mukaan Venäjän talouden suurimpana ongelmana on tuotannon suppeus -Neuvostoliiton romahdettua maan suhteellisen monipuolinen teollisuus pääsi rappeutumaan. Venäjällä laajamittaisesti toimivan Car-
gotecin suurimpia vaikeuksia onkin oman alan tuotantokumppaneiden löytäminen.

Energiateollisuuteen liittyy EU:n ja Venäjän tärkeimmät kaup-
pasuhteet. Viime Walpossakin (1/09) käsitelty kaasukriisi ei muuta Herlinin mukaan näitä suhteita: EU:lla ei ole omia uusiutumattoman energian varantoja enää jäljellä ja kaikesta huolimatta Venäjä on luotettava energiatoimittaja.

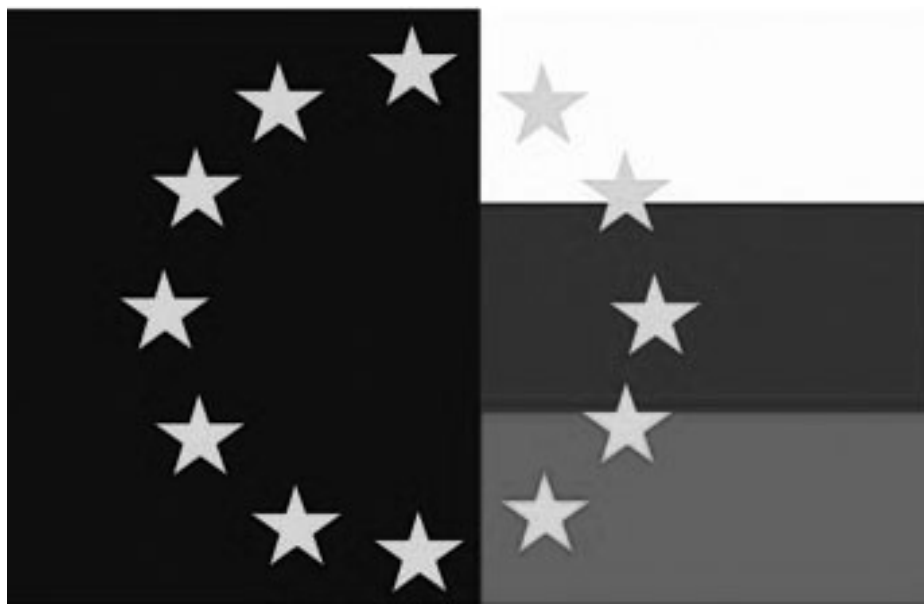
Yhteistyötä on täten jatkettava entistäkin tiiviimmin, ja Herlin painotti lopuksi Nord Stream -kaasuputken tärkeyttä: putki-
keskusteluun liittyvä Venäjän-
vastainen hysteria on unohdettava ja rakennustyöt aloitettava mahdollisimman pian.

Seminaarin emäntä Anneli Jäätteenmäki korosti, ettei Suomella ole erityisasemaa Venäjän asiantuntijuudessa varsinkin EU:n itälaajentumisen myötä sitä löytyy muualtakin. Sen sijaan Suomen pitäisi erikoistua tiettyihin EU-Venäjä suhteiden alueisiin,

kuten ilmastokysymykseen ja terveydenhuoltoon.

Suomalaisten asiantuntijoiden valtaa EU:ssa voisi kasvattaa osaltaan Lissabonin sopimuksen ratifiointi, jolloin EU:n ulkoasi-
ainedustus tulisi tarvitsemaan paljon uusia virkamiehiä. Jäätteenmäen mukaan virkoja ei suomalaisille tyrkytetä, mutta omalla aktiivisuudella suomalaisilla on niihin hyvät mahdollisuudet. Valtiotieteilijöillekin saattaisi siis olla töitä tiedossa!

Seminaarin mielenkiintoisin vieras oli The Economist -lehden kirjeenvaihtaja Edward Lucas, joka on ollut esillä The New Cold War teoksensa myötä. Lucas näki Venäjän ja EU:n suhteet

muita puhujia negatiivisemmassa valossa. Länsimaiden ja Venäjän välillä on alkamassa uusi kylmä sota, joka on kuitenkin täysin erilainen kuin edellinen: maailmanlaajuisuuden sijasta se on alueellinen (tapahtumapaikkoina Baltia, Balkan ja Kaukasus), perustuu taloudelliseen voimankäyttöön (Banks not tanks) ja ideologisuus puuttuu. Tosin Lucasin mukaan nyky-Venäjälläkin on ideologia, joka mahtuisi postikorttiin: Sit down, shut up and give us money!

Viimeisenä puhunut pääministeri Matti Vanhanen vertasi EU:n ja Venäjän suhteita positiivisemmin naimisissa olemiseen. Vanhanen luetteli useita EU:n ja Venäjän yhteistyöohjelmia ja korosti ministerien ja valtionpäämiesten tapaamisten säännöllisyyttä. Venäjän uuteen asevarusteluun Vanhanen totesi, että hyvin koulutettu ja kurinalainen armeija itärajan takana on vain turvallisuustekijä. Edward Lucasin kysymykseen siitä, miksi sitten Venäjän naapurivaltiot kokevat olonsa uhatuksi, Vanhanen vastasi naurahtaen: emme me pelkää Venäjää!

Kasva ihmisenä

Koti keskellä kylää

Ma, Ti, To 16.30-02.00

Ke, Pe, La 16.30-03.00

Su 18.00-02.00 **Inspehtoorinkatu 4**

Cosmic
Comic
Cafe
Beer and Comics

Hyvää juomaa ja luettavaa.

Pelejä, internet, avoin WLAN

Ma - To 12 - 02

Pe - La 12 - 03

Su 14 - 00 **kauppiaskatu 4**

Turun Nummenmäen Apteekki
Nummisbackens Apotek

Lamaantuma - uusi suunta

H hyvä Jumala, voisitko kertoa, jos olisit TV-sarja, olisitko Kummelit?

Lama laskeutuu kuin sade kesken TYYlikkään vappu-piknikin, se saa ihmiset etsimään uutta suuntaa. Perustukset murenevat ja kansakunta havahtuu pohjan putoamiseen kesken elintasotriathlonin juoksu-osuuden, kuten Kelju K. Kojootti se huomaa, ettei maantiekittäjää taaskaan tavoitettu. Taas kerran vetäytyvät maan viisaat punomaan juoniaan ja päättämään parhaasta tiestä paratiisiin.

Puhdistava konkurssi. On tuhouduttava jotta sirpaleista voisi rakentaa itsensä uudelleen. Vapauduttava kertyneestä kuonasta ja löydettävä sen alta itsensä jälleen. Kun paska pinttyy kunnolla sieluun, lähtee se enää vasaralla. Tulkoon siis tuli ja satakoot alasimet taivaalta. Ylermin ylpeän isännän sanoin ”Uusi talousjärjestelmä tehtänehä! Uusi entistä ehompi!”

Mutta hyvä jumala, miten käy pienen poloisen keski-ikäisen. Herääminen kylmään aamuun kun rutiini on rikottu ja työ kadotettu. Se pakottaa katsomaan mitä on kymmenen vuoden ajalta käteen jäänyt. Mitä on elämässäni työni ulkopuolella? Onko elämässä tämän enempää?

Toivo – on rutiinijunasta pudonneiden ja elämänsä pohtimaan pakotettujen kesken todellinen hittituote. Sitä kaduilla kaupustelevat monenmoiset kulkijat. Uusi suunta piknik-paikalta löytyy yhdelle raamatusta ja toiselle verkostomarkkinoinnista. Molemmat tarjoavat määritellyn tien onneen ja paratiisiin. He kiittävät sadetta elämänsä uudesta sisällöstä. Abraxas katsoo alas ruukkujaan ja hymyilee niille jotka ovat löytäneet itsensä uudelleen.

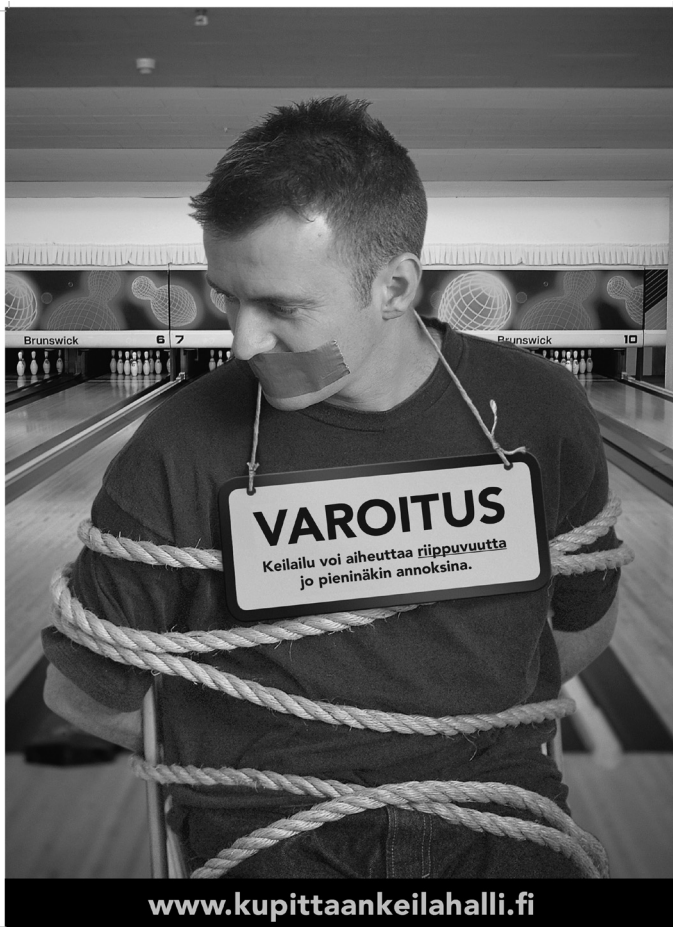
”Normaali” on tyhjää ja myrsky opettaa. Jumala ja Kummelit löytävät suosion myrskysäällä. Myrsky on täällä, mutta aamuaurinko saapuu. Vielä on hetki aikaa riisua vaatteet ja juosta sateessa vastakynnetyllä pellolla, tuntea kylmä muta varpaiden välissä ja hyväksyä se.

Elämä on mustaa kylmää mutaa, mutta onneksi lama tekee vapaaksi.

Turun Työpuku Oy

Dimex Oy
Fristads Oy

Brahenkatu 9
20100 Turku
02-231632

Poliittista realismia on kuulua liittoon jo opiskeluaikana

Oma liittosi

www.sval.fi

Alumnipäivä

Muuta juhlintaa

 TURUN YLIOPISTO
 UNIVERSITY OF TURKU

Turun yliopiston
KIRJAKAUPPA

Kerttalinkatu 1
 20500 Turku

Puh. (02) 333 6666
 Faksi (02) 333 6660
 S-posti tykk@utu.fi
<http://kirjakauppa.utu.fi>

Kenen joukoissa seisoo?
 Ota itse selvää.

I
(kok.)

www.kokoomusnuoret.fi

**OLE realisti
 VAADI mahdottomia**

Turun Opiskelevat Vihreät, TOVI
www.tovi.fi/ tovi-hallitus@utu.fi

NIGHTCLUB
**ZANZI
BAR**

BILEET JATKUVAT...

**PERJANTAISIN
04:ÄÄN**

**LAUANTAISIN
04:ÄÄN**

**VOIT MYÖS
VUOKRATA KÄYTTÖÖSI
220m²
YKSITYISTILAN,
JOSSA 16 HENKILÖN
SAUNA JA
ISOT SCREENIT.
TAI VUOKRAA VAIKKA
KOKO RAVINTOLA...**

TSEKKA KLUBIT JA LIVET NETISTÄ...

NIGHTCLUB NIGHTCLUB

ZANZIBAR | Humalistonkatu 7B, TURKU | +358 2 2404 100 | www.zanzibar.fi

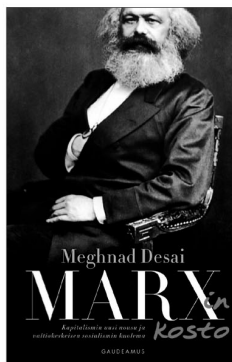

Kaupungin parhaat jälki-istunnot

Gaudeamus. Vakavaan tiedonjanoon.

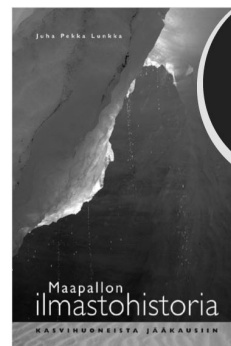
Ilmo Massa (toim.)
VIHREÄ TEORIA
Ilmestyy huhtikuussa 2009.
Nidottu, n. 250 sivua.
Suositushinta 31 €

Meghnad Desai
MARXIN KOSTO
Nidottu, 427 sivua.
Suositushinta 36 €

Kia Lindroos & Suvi Soininen (toim.)
**POLITIIKAN
NYKYTEOREETIKKOJA**
Nidottu, 346 sivua.
Suositushinta 33 €

Juha Pekka Lunkka
**MAAPALLON
ILMASTOHISTORIA**
Nidottu, 320 sivua.
Suositushinta 36 €

Vuoden
tiedekirja
2008

www.gaudeamus.fi

Worldwatch-instituutti
MAAILMAN TILA 2009
MAAILMAN TILA 2009 esittelee
ilmastonmuutoksen koko laajuudessaan
sekä tarkastelee sen vaikutuksia ja
keinoja sen hidastamiseksi.

